

skal fradrages i Statslaanet, er i Praksis anvendt paa alle Grundbyrder, og Paragraffen er derfor affattet i Overensstemmelse dermed.

I Praksis har der af og til vist sig Vanskeligheder ved Oprettelsen af Husmandsbrug paa Ejendomme, der ere behæftede med Arvefæsteafgift eller andre Grundbyrder, hidrørende fra, at den afgiftsberettigede ikke har villet fordele Afgiften mellem den til Husmandsbrug bestemte Parcel og den øvrige Del af Ejendommen. For at overvinde disse Vanskeligheder foreslaas det i saadanne Tilfælde at paabyde en tvungen Afløsning af den Del af Grundbyrden, der efter Jordloddens Hartkorn falder paa denne. I Tilfælde af en saadan Afløsning maa selvfølgelig Statslaanet forhøjes med det til Afløsningssummen svarende Beløb.

Bestemmelsen i Loven af 24. Marts 1899 § 9 om, at der kan tilstaas Forskud paa Statslaanet til Anskaffelse af Besætning og Inventarium, er ikke optaget i Lovforslaget, da den kun har haft ringe praktisk Betydning og i adskillige Tilfælde givet Anledning til Misforstaaelser, hvorved der er paadraget Kommissionsformændene megen ufornøden Korrespondance.

Da Laanene i Praksis ere blevne udbetalte til enhver Tid paa Aaret, har man udeladt Bestemmelsen i Loven af 1899 § 9 om, at de skulle udbetales i en Juni eller December Termin.

Til § 10.

Med Hensyn til Afdragsvilkaarene har man ment at burde gøre den Forandring, at ogsaa den Halvdel af Laanet, der først afdrages, naar den anden Halvdel er tilbagebetalt, afdrages ved en aarlig Ydelse, omfattende baade Renter og Afdrag, af 4 pCt. af det oprindelige Beløb. Hele Laanet vil herefter være afdraget i Løbet af 98 i Stedet for som nu i Løbet af 117 Aar.

Til § 11.

I et Lovforslag, der fremsættes samtidig med nærværende, er der foreslaaet Oprettelse af en Stats-Laane-fond, hvis Opgave bl. a. skulde være at udrede Laan til Tilvebringelse af Jordlodder til Landarbejdere. Som i Bemærkningerne til dette Lovforslag udtalt, vilde en Udredelse af Laanefonden af hele det Beløb, 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., der aarlig skal kunne udredes til deslige Laan, kun kunne ske paa Bekostning af Tilsidesættelse af alle andre Formaal. Derimod vilde det være paa sin Plads, at Stats-Laanefonden paatog sig Udredelsen af

Halvdelen af disse Laan, medens den anden Halvdel passende kunde søges tilvebragt gennem de bestaaende Kreditforeninger; men da Landarbejderen ikke skal lide noget Tab herved og saaledes have sit Laan fuldtud kontant betalt, uanset til hvilken Kurs de paagældende Kreditforeningsobligationer maatte kunne afhændes, og ikke skal svare højere Rente end 3 pCt. p. a., uanset om Kreditforeningsobligationerne udstedes som bærende en højere Rente, maa Statskassen holde Kreditforeningerne skadesløse for Tab i saa Henseende. For at hæve Kursen paa disse Kreditforeningsobligationer og derved begrænse Statskassens Tab ved deres Afhændelse under pari, maa Obligationerne garanteres af Statskassen.

Hvorledes Forholdet bedst kan ordnes med Kreditforeningerne, maa det være forbeholdt Finansministeren at afgøre efter Aftale med Kreditforeningerne, eventuelt efter Forhandling med Indenrigsministeren, naar Tillæg til de paagældende Kreditforeningsstatutter maatte findes fornødne. Under den Finansministeren efter Lovforslaget givne Bemyndigelse maatte da ogsaa anses indbefattet en Bemyndigelse til en Ordning, hvorved et større Beløb, efter Omstændighederne det hele Beløb af de Kreditforeningsobligationer, der kunne antages at komme paa Markedet til Fyldestgørelse af Halvdelen af Laanesummerne efter nærværende Lovforslag, det er for 6 Aar 7 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., udbydes og sælges under et, idet Statskassen da selvfølgelig drager Omsorg for, at det ved Udbydelsen indvundne Udbytte anvendes i Overensstemmelse med sin Bestemmelse.

Til § 12.

Saa vel for Landarbejderen som for vedkommende Embedsmand eller offentlige Institution vil den her foreslaaede Ordning, hvorefter de i § 6, 2det Stykke omhandlede Afgifter skulle indbetales paa samme Tid og Sted som Ydelsen til Statskassen sikkert være det bekvemteste. Vedkommende Myndighed, under hvilken Embedsmanden eller den offentlige Institution henhører, forudsættes derefter paa hensigtsmæssigste Maade at foranledige, at de indbetalte Afgifter igen udbetales til den afgiftsberettigede.

Til § 20.

I Loven af 24. Marts 1899 findes ingen Indskrænkninger i Ejerens Adgang til at købe eller leje anden Jord til at drive sammen med Husmandsbruget. Bestem-